

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om banker.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 13) findes i tidenden sp. 494).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om sparekasser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 14) findes i tidenden sp. 494).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om visse spare- og udlånsvirksomheder.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 494).

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Beskyttelse mod ioniserende stråling, natarbejde i bagerier samt arbejdstidsregler m. v. for erhvervschauffører).

(Lovforslaget (nr. 38) findes i tillæg A. sp. 507, fremsættelsen i tidenden sp. 342).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 7 og 8 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (Beskyttelse mod ioniserende stråling).

(Lovforslaget (nr. 39) findes i tillæg A. sp. 525, fremsættelsen i tidenden sp. 342).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (Beskyttelse mod ioniserende stråling).

(Lovforslaget (nr. 40) findes i tillæg A. sp. 529, fremsættelsen i tidenden sp. 342).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Erling Dinesen: De foreslåede ændringer i arbejderbeskyttelseslovgivningen omfatter forskellige vigtige problemer, som jeg synes det er påkrævet at få en løsning på snarest. Alligevel er det jo kun begrænsede ændringer, det drejer sig om som forløber for den mere omfattende revision af hele denne lovgivning, som man med utålmodighed venter på rundt omkring på arbejdspladserne og i organisationerne.

Jeg håber derfor, at arbejdsministeren her i dag kan give nærmere oplysninger om, hvornår vi kan regne med at få disse egentlige revisionsforslag frem. Jeg kan nævne, at disse forslag er bebudet i den tidligere statsministers åbningstale den 3. oktober 1967.

Jeg vil gerne videre sige, at de aktuelle lovforslag er vi i socialdemokratiet positivt indstillet over for. Vi mener, det må være rigtigt at udvide arbejderbeskyttelsen mod ioniserende stråling som foreslået, således at alle, uanset hvem det drejer sig om, opnår samme beskyttelse; det vil jo også bringe arbejderbeskyttelsesloven i overensstemmelse med indenrigsministeriets lovgivning om disse vigtige forhold.

Lempelsen i reglerne om forbud mod natarbejde i bagerier og konditorier er der jo truffet aftale om mellem de berørte parter på arbejdsmarkedet. Da det ser ud til at være en rimelig lempelse af de gældende regler, må det være naturligt, at de indgår i loven på den måde, som det er foreslået.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi bliver i stand til at tilslutte os den europæiske overenskomst om arbejdsforhold for alle beskæftigede i international vejtransport, og at det sker på den måde, at bestemmelserne om hviletid, kørselstid og kontrolbøger også kommer til at gælde for selvstændige vognmænd og ikke kun for ansatte. Jeg tror, der er et temmelig stærkt behov herfor.

Endelig tilsigter lovforslagene jo at skabe hjemmel for arbejdsministeren til at fastsætte regler for hvileperioder og kørselsperioder i forbindelse med indenlandsk transportarbejde; det er nødvendigt ud fra arbejderbeskyttelsesmæssige hensyn, men det er også nødvendigt af hensyn til færdselssikkerheden.

Jeg har forstået, at der af arbejdstilsynet er nedsat et regulativudvalg til behandling af alle disse problemer, og jeg går ud fra,

at dette arbejde allerede er sat i gang; men jeg vil gerne for en ordens skyld bede arbejdsministeren bekræfte dette, hvis han er i stand til det, i dag.

Jeg har også forstået, at arbejdstilsynet har påbegyndt arbejdet med udarbejdelse af en bekendtgørelse, som skal indeholde regler for den internationale vejtransport. Måske kan vi under udvalgsarbejdet få nærmere oplysninger herom.

Det er klart, at kontrollen med reglernes overholdelse er noget meget vigtigt; derfor kan vi måske også få nærmere oplysninger om de aftaler, som er truffet med justitsministeriet vedrørende politiets stikprøvekontrol i forbindelse med færdselskontrollen.

Men vi er som sagt positivt indstillet over for de forslag, som her foreligger til behandling, og vi ser gerne en hurtig behandling af dem her i tinget.

Simonsen: De tre ændringer til arbejderbeskyttelseslovene, som her er lagt frem efter indstilling fra arbejdsrådet, betragter vi som væsentlige forbedringer.

Hvad angår beskyttelse mod ioniserende stråling, er der jo her tale om en nødvendig udvidelse, således at loven gælder for alt arbejde, hvor de beskæftigede udsættes for ioniserende stråling.

Vi anser lempelsen af reglerne om forbud mod natarbejde i bagerier og konditorier for et fremskridt. Det var en uretfærdighed i loven, at kun bagerier drevet i selskabsform kunne beskæftige én medarbejder i tidsrummet kl. 20 til kl. 4. Derved kunne en forretning med én enkelt indehaver, f. eks. på grund af ejerens sygdom, få svære problemer med at drive forretningen videre.

Vi kan ligeledes tilslutte os de øvrige lempelser og betragter i særdeleshed lempelsen over for virksomheder, der har produktion til sommerferieområder, som en modernisering af loven, og jeg synes, der er grund til at glæde sig over de resultater, de to organisationer ved forhandling er nået frem til.

Med hensyn til hviletidsbestemmelser for erhvervschauffører finder vi det vigtigt, at den hjemmel, arbejdsministeren får til i et regulativ at fastsætte hvilerregler ved transportarbejde, medfører, at den nuværende 11 timers regel finder en udformning, der tilgodeser den almindelige beskyttelse af

[Simonsen.]

arbejdstageren, dennes færdselsmæssige sikkerhed og færdselssikkerheden i øvrigt. Jeg tror, det er værdifuldt, at man her i højere grad fastlægger køretider, som man bl. a. ser det i overenskomsten om international vejtransport. Som loven er for øjeblikket, vil chaufføren i virkeligheden kunne køre 13 timer uden hvil, hvilket i alle tilfælde vil være uforsvarligt. Efter lovforslaget vil hviletidsbestemmelserne blive gældende ikke alene for arbejdstagere, men for alle selvstændige vognmænd. For så vidt er denne sidste bestemmelse vel egentlig en bestemmelse, der burde høre hjemme i færdselsloven, således at arbejderbeskyttelsesloven kunne bibeholdes som en lov til beskyttelse af arbejdstageren; men da overenskomsten om international vejtransport dækker alle, der fører transportkøretøjer, vil det vel nok alligevel være fornuftigt, bl. a. af hensyn til Danmarks senere tiltræden af overenskomsten, at vi følger samme regler.

Som det fremgår af forslaget, kan arbejdsministeren efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet fastsætte regler for hvileperioden, mens man ved international vejtransport også skal forhandle med justitsministeren. Jeg mener, det netop af hensyn til færdselssikkerheden må være væsentligt, at justitsministeriet, også hvad angår de nationale forhold, drages ind i billedet. Det er klart, at den kontrol, der skal føres med hvile- og køretidsbestemmelserne, først og fremmest kan finde sted på landeveje og mindre på vognens hjemsted, medmindre det fastsættes, at der i alle vogne skal installeres de såkaldte fartskrivere, og jeg tror, man må indstille sig på, at den virkelige kontrol kun kan gennemføres i forbindelse med den almindelige færdselskontrol, og således undgå at belaste arbejdstilsynet med noget, der alligevel i praksis er meget svært at realisere.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale de tre lovforslag til en hurtig gennemførelse.

Niels Andersen: Arbejderbeskyttelseslovgivningen har i henhold til ministerens fremsættelse igennem nogen tid været genstand for revision ved et samarbejde med arbejdsmarkedets hovedorganisationer m. fl. inden for arbejdsrådets rammer. Det fremgår endvidere, at den pågældende revision

er tilendebragt; og at der er modtaget indstilling om en lang række ændringer i de tre arbejderbeskyttelseslove, som parterne er enedes om. Det bebudes videre, at der inden længe kan ventes et samlet lovforslag, indeholdende samtlige af rådet indstillede ændringer, men de her foreslåede ændringer anses for at have en så presserende karakter, at man finder det rimeligt, at de forlods behandles her i folketinget.

De foreslåede ændringer har tre formål. For det første tilsigtes det at bringe de i loven om almindelig arbejderbeskyttelse indeholdte regler om beskyttelse af arbejdstager mod ioniserende stråling, til anvendelse på enhver, der ved sin beskæftigelse udsættes for ioniserende stråling. De her foreliggende love bringes hermed på det punkt i overensstemmelse med de under indenrigsministeriet hørende lovbestemmelser om brug m. v. af radioaktive stoffer, der ikke begrænser den personkreds, der er omfattet af loven. En sådan bestemmelse er absolut rimelig.

Dernæst omfatter lovforslaget om almindelig arbejderbeskyttelse visse lempelser i henseende til natarbejde i bagerier og konditorier. De pågældende lempelser er der enighed om mellem fagets arbejdsgivere og arbejdsorganisationer. Forslaget går for det første ud på, at der for bagerivirksomheder, som drives som enkeltmandsфирmaer, bliver samme adgang til at beskæftige 1 person i bageriet i spærretiden, som efter loven består for virksomheder, der drives af flere i forening eller i selskabsform. På denne måde opnås bl. a., at erhvervs-hæmmede bagermestre og bagerenker, der på grund af sygdom eller på grund af manglende faglig uddannelse ikke selv er i stand til at arbejde i bageriet, får adgang til uden særlig tilladelse at lade en medarbejder arbejde i bageriet i spærretiden.

Endvidere er der enighed om at foreslå lempelser i forbudet mod natarbejde i tiden fra torsdag kl. 20 til søndag kl. 20, for så vidt angår virksomheder, der har væsentlig produktion til sommerferieområder.

Yderligere tilsigter lovforslaget med hjemmel i lov om almindelig arbejderbeskyttelse at skabe mulighed for at udfærdige nærmere regler for hvileperioder, maksimalt tilladelige kørselsperioder osv. for førere af køretøjer i international vejtransport og at skabe

[Niels Andersen.]

hjemmel for fastsættelse af regler for hvileperioden ved indenlandsk transportarbejde. Baggrunden for forslaget i denne henseende er at bringe arbejderbeskyttelseslovgivningen i overensstemmelse med den i FN's økonomiske kommission for Europa udarbejdede overenskomst om arbejdsforhold for mandskab i køretøjer i international vejtransport, således at den danske tilslutning til overenskomsten for så vidt er forberedt.

Der foreligger endvidere oplysninger om, at der fra fællesmarkedets side er taget initiativ med sigte på tilvejebringelse af et nyt grundlag for regulering af arbejdsforholdene i den europæiske landevejstransport på linje med den af FN's økonomiske kommission udarbejdede overenskomst. Efter bestemmelserne i den europæiske overenskomst skal de regler for hviletid, køretid osv., som fastsættes for arbejdstagende chauffører, imidlertid også i det omfang, hvori reglerne tjener hensyn til færdselssikkerheden, gælde vognmænd og andre erhvervsdrivende, der selv fører deres køretøj i international landevejstransport. Et herpå sigtende forslag til udvidelse af lovens område er derfor medtaget i de foreliggende forslag.

De særlige forhold, der gør det ønskeligt, at der sker en nærmere regulering af arbejdsforholdene for chauffører og andet mandskab ved køretøjer i international vejtransport, gør sig i et vist omfang også gældende i den indenlandske transportvirksomhed, og derfor er der i forslaget tillige optaget en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren bemyndiges til efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet at fastsætte særlige regler for hviletidsperioden ved transportarbejde. Der er sikret arbejdsgivere og arbejdere adgang til at medvirke ved udformningen af regulativets bestemmelser. For så vidt de regler, som måtte blive fremsat i dette regulativ, også omfatter færdselsmæssige hensyn, bør disse regler på samme måde som de regler, der fastsættes for den internationale vejtransport, kunne bringes til anvendelse på vognmænd og andre selvstændige erhvervsdrivende, som i erhvervsøjemed fører deres eget køretøj. En hertil sigtende bestemmelse er da også optaget i lovforslaget. Det kan synes at være en vidtgående bestem-

melse over for selvstændige vognmænd, men under hensyn til færdselssikkerheden, der stiller stadig større og større krav til alle kategorier af færdselsudøvere, må en sådan bestemmelse anses for at være nødvendig.

Fra ventres side kan vi anbefale de foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Valbak: Det fremgår af arbejdsministerens skriftlige fremsættelse, at folketinget inden for en overskuelig tid kan vente at få forelagt forslag til en omfattende revision af arbejderbeskyttelseslovgivningen. Da der sidst blev omfattende lovgivet på området, skete det adskillige år efter forslaget's første fremsættelse, og det er vel da på den baggrund forståeligt, at ministeren har ønsket ændringer gennemført på enkelte isoleret betragtet iøjnefaldende områder.

Det er i øvrigt med forventning, man må se hen til den større revision. Jeg har indtryk at, at der på dette område er behov for ændringer, for justeringer, for nydannelser i overensstemmelse med de store forandringer, som arbejdslivet i de senere år har været underkastet.

Revisionsforventningerne rejser for mig et principielt spørgsmål, hvad angår lovopbygningens teknik, netop inden for det lovgivningsområde, vi her behandler. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om det er muligt uden at træde berettigede interesser for nær at finde en anden balance mellem, hvad selve loven bør indeholde af regler og hvad der på den anden side kan nedfældes i cirkulærer, i regulativer osv. Skulle svaret være ja, så kunne der jo nok opnås en smidiggørelse og en rationalisering til fordel for alle de parter, som er impliceret i denne sag, ved at overføre en del af disse loves ret mange detaljer til regulativer ved bemyndigelse i lovgivningen.

Et af de her omhandlede tre hovedpunkter tilsigter jo netop at give ministeren en sådan bemyndigelse. Det drejer sig om udvidelsen af lovens område til at omfatte regler og særlige regler om hvile og maksimale kørselsperioder for førere i henholdsvis international og indenlandsk vejtransport. Vi mener i det radikale venstre, at det principielt er vigtigt at få regler på dette område, men vanskeligheden bliver jo nok

[Valbak.]

at finde frem til sådanne kontrolforanstaltninger, der uden at virke for drastiske dog har effekt, og her vil jeg gerne have lov til at spørge ministeren, om man i andre lande har gjort erfaringer, som vi her i landet på dette område kan finde vejledning i.

Et andet hovedpunkt er ajourføringen af bestemmelserne om ioniserende stråling. Lovgivningens sikkerhedsbestemmelser omfatter alle, ikke blot arbejdstagere, som beskæftiger sig med farlige ting som kedler, eksplosivstoffer og sådan noget. Det må være en selvfølge, at bestemmelserne om beskæftigelse med radioaktive stoffer bringes på linje hermed.

Det tredje hovedpunkt er lempelsen i bestemmelserne om forbud mod natarbejde i bagerier og konditorier. Hovedreglen er, som vi kan se, den, at hvileperioden skal indbefatte tidsrummet mellem kl. 8 om aftenen og kl. 4 om morgenen. Nu er der jo undervejs indsat en række begrænsende bestemmelser i forhold til hovedreglen, dikteret af praktiske forhold. Det foreliggende forslag begrænser hovedreglen yderligere. Også de her foreslåede ændringer dikteres af hensynet til en række praktiske forhold af social og erhvervsmæssig karakter. Vi har hæftet os ved, at begge arbejdsmarkedets parter ønsker bestemmelser i overensstemmelse med forslaget, og derfor vil vi efter omstændighederne støtte også dette forslag.

Der er imidlertid anledning til her at pege på, at hovedreglen i fremtiden nok vil finde mindre anvendelse end begrænsningerne i forhold til hovedreglen — hvis de begrænsende bestemmelser altså udnyttes fuldt ud — og derfor synes jeg, der kan være grund til at rejse det spørgsmål, om det i forbindelse med den forestående større revision vil være muligt at overveje, om der kan findes frem til en hovedregel, som kan holde, uden alt for mange undtagelser. Det ville være, tror jeg, en gevinst både indholdsmæssigt og administrativt, og man må jo nok spørge sig selv, om man kan komme meget længere ad de betrædte veje på dette punkt, før bestemmelserne ærlig talt vil være til større besvær end gavn. Men vi vil altså fra vor side anbefale lovforslagene til hurtig og velvillig behandling, herunder i et udvalg.

Chr. Madsen: Dette er jo en forlodsbehandling, som arbejdsministeren skriver i fremsættelsen, af en arbejderbeskyttelseslovgivning, der skal komme engang inden ret lang tid; en lovgivning, som der skulle være enighed om inden for arbejdsrådet skal fremsættes inden længe. De lovforslag, der her er til behandling, er altså noget, der ikke har den store betydning; de omhandler 3 punkter: bagerierne, ioniserende stråler og den internationale vejtransport.

Med hensyn til bestemmelserne om natarbejde i bagerier mener jeg ikke, der kan siges mere, end der er sagt.

Hvad angår ioniserende stråling er lovforslaget jo af en sådan karakter, at det skal gælde alle steder, uanset om der er tale om institutioner, arbejdspladser eller andet, og dér stiller jeg det spørgsmål: har arbejdsdirektoratet tilstrækkelige midler til at måle den stråling, der foregår på de forskellige arbejdspladser? Og dér kan jo forskellige forhold gøre sig gældende; bl. a. har jeg hørt — og også hørt klager over — at på sygehusene, hvor andre end de, der beskæftiger sig med røntgen, kommer i forbindelse med arbejdspladsen, kan disse blive mærket af det, og at man mener, der burde være advarselsskilte, så at kun arbejdspladsens personale kan komme på området og andre ingenting har at gøre dér. Men så er spørgsmålet: har man tilstrækkelige midler til at kunne måle disse strålers indvirkning på de forskellige personer, både dem der arbejder dér i løbet af dagen, og dem, der på en eller anden måde får forbindelse med den pågældende arbejdsplads? Jeg ved ikke, om arbejdsministeren kan svare på spørgsmålet her; ellers kan vi jo komme tilbage til det under udvalgsarbejdet.

Den sidste del, der er den interessanteste, er spørgsmålet om den internationale vejtransport; her skal der gennemføres bestemmelser med hensyn til, hvor lang tid man må sidde ved rattet, hvor lang tids hvileperiode man skal have, om man skal have samlede hvileperioder på 10 eller 11 timer i døgnet, og om der skal føres kontrol, så man er klar over, hvor meget der er kørt, og hvor meget den pågældende har hvilet i den periode, hvori han skal køre. Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at politiet skal foretage kontrol og lade den

[Chr. Madsen.]

indgå i den almindelige færdselskontrol på vejene. Jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt; jeg ved ikke, om der er sikkerhed for, om kontrolbogen kan føres eller bliver ført på den rigtige måde, eller om der er muligheder for at føre den på en forkert måde. Jeg ved heller ikke noget bestemt om de midler, de sagkyndige nævner, f. eks. kontrolure til kontrol af, hvornår der køres, og hvor lang tid der holdes hvil; jeg ved ikke, om et sådant automatisk apparat virkelig har nogen betydning eller kan udøve den nødvendige kontrol sammen med kontrolbøgerne; men det er vel spørgsmål, vi kan komme tilbage til i udvalget, hvis arbejdsministeren ikke kan sige noget om det under denne førstebehandling.

Men i forbindelse hermed er der noget, der må have stor interesse for de hjemlige forhold, det er spørgsmålet, om alle vores erhvervschauffører får den hvileperiode, de skal have, og om de kører ud over de tider, der er forsvarlige af hensyn til færdselsikkerheden, og her kommer jo i første række spørgsmålet om minicab'erne ind i billedet, for man ser jo rundt omkring i landet, at en mand forlader sin arbejdsplads og sætter sig i en minicab og kører omtrent hele natten. Jeg ved, at den sag var til behandling engang, i 1953 tror jeg det var, da man foretog en revision af færdselsloven, og da sagde man, hvis jeg husker rigtigt, at ved først givne lejlighed ville man have den sag løst under arbejdsbeskyttelseslovgivningen. Den først givne lejlighed, det er altså 15 år efter, og nu kan vi altså komme til at beskæftige os med sagen her. Jeg har den opfattelse — sådan forstår jeg i hvert fald lovforslaget — at de internationale regler også skal gælde som nationale regler, sådan at man kan undersøge disse forhold med hensyn til al mulig erhvervskørsel i vort land; så har man med andre ord sikkerhed for og i særdeleshed færdselsikkerhed for, at den, der fører et motorkøretøj, får den fornødne hvile.

Ud over disse bemærkninger kan også jeg

på mit partis vegne tilsige en hurtig og villig behandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Kjær Rasmussen: Forslag til en revision af arbejderbeskyttelseslovgivningen er jo blevet til i samarbejde med arbejdsmarkedets hovedorganisationer inden for arbejdsrådet. Vi kan være tilfredse med, at særlig presserende ændringer er taget ud til forlodsbehandling.

Loven af 31. marts 1953 begrænser ikke den personkreds, som udsættes for ioniserende stråling. Vi undrer os ærlig talt over, at man først nu har fundet det betimeligt at bringe arbejderbeskyttelseslovgivningen i overensstemmelse med den under indenrigsministeriet hørende lovgivning herom. Tidligere tiders røntgenulykker på grund af manglende beskyttelse skræmmer forhåbentlig stadig væk.

Med hensyn til lempelserne af reglerne i § 31 i loven om almindelig arbejderbeskyttelse om natarbejde i bagerier og konditorier, ja, så hersker der enighed blandt fagets hovedorganisationer.

Den tredje ændring går ud på at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med FN-overenskomsten om international transport. Der ligger jo færdselsikkerhedsmæssige motiver bag, og vi synes, det er helt rigtigt konstateret, at også førere af eget lastvognstog har brug for hvilepauser. Det frie initiativ kunne jo ellers her komme til at koste medtrafikanter dyrt.

Nu er det jo ikke det endelige forslag til ændring af lovgivningen, vi har her, men jeg må dog lige tilføje til arbejdsministerens overvejelse, at der i den nye lov gerne må være en bestemmelse om, at tillidsmænd eller andre ansatte ikke fyres, fordi de påberåber sig mangler med hensyn til opfyldelsen af arbejderbeskyttelseslovens bestemmelser eller udtrykker ønske om beskyttelsesforanstaltninger.

Endvidere ville det for os at se være på sin plads, om eventuelle tvister, hvad angår lovfortolkningen, mellem arbejdsgiver og

[Kjær Rasmussen.]

klub skulle meddeles skriftligt til offentlig myndighed. Men altså, disse sidste par bemærkninger til grundig overvejelse inden forslaget til revision af lovgivningen som helhed kommer.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg vil gerne takke for velvillig modtagelse af de tre lovforslag, det her drejer sig om.

Jeg blev fra forskellig side spurgt om, hvornår forslag til den egentlige revision af arbejderbeskyttelseslovgivningen fremkommer, og jeg kan oplyse, at forslagene vil blive fremsat her i tinget i slutningen af denne uge.

I den forbindelse spurgte hr. Valbak, om man kunne vente, at spørgsmålet om balancen mellem de bestemmelser, der er optaget i selve loven, og de bestemmelser, der kan indføres i regulativer, bliver taget op til behandling i forbindelse med den kommende arbejderbeskyttelseslovgivning; derom må jeg sige, at der lægges ikke i den kommende lovrevision op til dette; men diskussionen om dette hører jo i øvrigt ikke hjemme her.

Hr. Erling Dinesen spurgte om, hvordan det gik med arbejdet i regulativudvalget om bestemmelserne om hviletid og arbejdstid i international transport; det er i ministeriet, dette spørgsmål behandles, og i regulativudvalget de tilsvarende spørgsmål om transporten her i landet. Efter hvad der er oplyst for mig, er arbejdet ret langt fremskredet i begge de nævnte henseender.

Angående kontrollen med kørselsforholdene vil jeg gerne først sige, at de bestemmelser, der er tale om, og som går ud på at indføre særlige regler om arbejdstid og hviletid ved transportarbejde — det være sig i udlandet eller her i landet — naturligvis har en betydelig selvstændig værdi, ganske uanset hvilke kontrolforanstaltninger der sættes ind. Der er jo en interesse, i hvert fald hos den ene af parterne i arbejdsforholdet, i, at disse bestemmelser overholdes, og det spiller altså en rolle, at disse regler findes, selv om kontrolbestemmelser jo aldrig vil kunne være 100 pct.s; der er måske mange her i landet, der er glade for, at når det drejer sig om færdselsforhold, er procenten af forseelser, der giver anledning til sager, nok temmelig lille. Men de aftaler, der foreligger med justitsmini-

steriet, går foreløbig ud på en stikprøvevis kontrol i forbindelse med færdselskontrollen, og hvis det er ønskeligt, vil nærmere oplysninger til sin tid kunne gives i udvalget.

Hr. Simonsen var inde på, at justitsministeriet burde drages ind i spørgsmålet om udarbejdelsen af regulativ for hvilepauser og arbejdstid ved transportarbejde her i landet, og det spørgsmål ser jeg da gerne på. Samarbejdet med justitsministeriet i disse ting har været nært.

Hr. Valbak spurgte om erfaringerne fra andre lande, om udøvelse af kontrollen med bestemmelser om arbejdstid og hvileperioder i international transport og transport i det hele taget. Jeg er ikke meget inde i, hvilke erfaringer man har gjort. Jeg har også hørt om disse apparater, der kan måle, hvor længe en motor har gået; om den også kan fortælle, hvem der har kørt bilen, ved jeg ikke. Dette er også et af de spørgsmål, som vel hører hjemme i udvalget, hvis det kan klarlægges nøjere.

Så var hr. Chr. Madsen inde på spørgsmålet, om man har apparater nok til at kontrollere intensiteten af den ioniserende stråling i de virksomheder; hvor det er aktuelt. Det kan jeg naturligvis ikke svare på. At der er en forpligtelse til kontrol, er der jo ikke tvivl om.

Spørgsmålet om minitaxakørsel hører vist ikke helt hjemme under denne drøftelse, der drejer sig om vejtransport og om et forhold mellem arbejdstager og arbejdsgiver, og hvor der jo først og fremmest tænkes på vejtransport af godstransportmæssig karakter. Jeg er ikke bekendt med den diskussion, der tidligere har været, og som hr. Chr. Madsen hentyder til, men det må vi jo kunne komme tilbage til, hvis der er behov for det i denne forbindelse.

Hermed vil jeg gerne takke for den velvillige modtagelse af forslagene; jeg håber, at de kan gennemføres i denne samling, og så kommer vi jo tilbage til den mere omfattende revision af lovgivningen i nær fremtid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 50) findes i tillæg A. sp. 993, fremsættelsen i tidenden sp. 402).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om folkeregistrering.

(Lovforslaget (nr. 29) findes i tillæg A. sp. 441, fremsættelsen i tidenden sp. 241).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Børge Schmidt: Jeg tror, at alle hilser med tilfredshed, at vi i det omfang, moderne teknik kan tages i brug, også lader dette ske i folkeregistrene, og det lovforslag, vi her behandler, er jo et udtryk for noget sådant. Vi i socialdemokratiet kan, ligesom vi gjorde nøjagtigt ved det tilsvarende forslags behandling den 8. december sidste år, give tilslutning til forslaget, og vi kan også love at medvirke til en hurtig behandling, således at anden vigtig lovgivning i alt fald ikke forsinkes af denne grund.

Der er dog enkeltheder, vi gerne vil se nærmere på. Jeg hilser således med tilfredshed, at der bliver et personregistreringsråd vedrørende folkeregistrene og det centrale

personregister. Der ligger jo i det instrument, som et sådant personregister bliver, en mulighed for udnyttelse. Det er derfor af ikke ringe betydning, at personregistreringsrådet har den rigtige sammensætning, og det er vel et spørgsmål, om registret ikke bliver af en sådan betydning, at også folketinget burde være repræsenteret i dette. Jeg tænker i den forbindelse mindre på en merkantil udnyttelse af registret, men mere på den personlige garanti, en person må have for, at denne koncentration af oplysninger om enhver borger i Danmark ikke bliver misbrugt på den ene eller den anden måde.

Og så understreger jeg, hvad der også blev sagt ved diskussionen den 8. december i fjor, at lovens fire første paragraffer giver ministeren endog meget vide beføjelser. Jeg deler helt hr. Poul Schlüters opfattelse fra dengang, hvor han gav udtryk for, at han fandt det naturligt, at vi i folketingsudvalget så nærmere på, om vi i lovtæksten kunne indsnævre den ramme, inden for hvilken ministeren frit kan bevæge sig. Det er jo, som hr. Poul Schlüter sagde dengang, altid en naturlig folketingsopgave at påse, at man ikke giver ministre større bemyndigelser end absolut nødvendigt. Jeg går ud fra, at resultatet af det sidste folketingsvalg ikke har ændret hr. Poul Schlüters indstilling på dette felt.

Må jeg så bare til sidst sige, at jeg ser meget gerne, om ministeren i dag eller senere i udvalget kan fortælle os lidt om administrationsområdet og andre områder, hvor gennemførelsen af dette forslag kan betyde en hjælp eller en lettelse i administrationen. Det er utvivlsomt rigtigt, at der er perspektiver i forbindelse med udnyttelsen af et sådant register, og derfor vil det være af almen interesse, såfremt administrationen, siden forslaget sidst blev drøftet, har gjort sig yderligere tanker om anvendelsen af registret, at vi får lidt at vide herom.

Asger Jensen: Da mit partis ordfører, hr. Knud Bro, er sygemeldt, skal jeg kun gøre nogle ganske få bemærkninger til lovforslaget.

Jeg kan ligesom mit partis ordfører, da det tilsvarende forslag sidst var til behandling, anbefale princippet i lovforslaget. Det er rimeligt, at man tager den moderne tek-